

בש"פ 2374/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2374/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' באייר התשע"ה (21.4.2015)

בשם המבקשת: עו"ד הילה גורני

בשם המשיב: עו"ד מיכאל סיבוני; עו"ד ישראל קליין

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיב, לפי ל' (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מה-23.4.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 44226-07-14.

האישום והליכי המעצר

2. ביום 23.7.2014 הוגש בבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום נגד המשיב המייחס לו שני אישומים. לפי האישום הראשון, ביום 3.7.2013 בסמוך לשעה 02:30 הגיע המשיב לבית בפרדס חנה, ניגש לחלון חדר השינה וחתך את מסגרות הרשת ואת המנעול שנעלו את החלון. לאחר שפרץ את החלון, הרים המשיב את בתם הפעוטה (ילידת 2010) של בני הזוג ממיטת הוריה בה ישנה, ויצא עמה דרך החלון. הוא הביא את הפעוטה לרחוב, הפשיל את מכנסיה, תחתוניה ואת הטיטול שלבשה, ונגע בפלג גופה התחתון.

לפי האישום השני, ביום 19.6.2014 בסמוך לשעה 04:00 הגיע המשיב לבית אחר בפרדס חנה, פתח את חלון פינת האוכל ונכנס דרכו לבית. הוא לקח מתוך הבית תיק גב ובו חפצים שונים של אב המשפחה, נכנס לחדר השינה בו ישנה פעוטה ילידת 2009, הרים אותה אל מחוץ לבית והושיב אותה על ספה בחצר. כאשר התעוררה, שאלה הילדה היכן אמה, והמשיב ענה כי היא בבית הכנסת, על מנת לפתות אותה לעזוב את חצר הבית. הילדה החלה ללכת לכיוון בית הכנסת, והמשיב השיג אותה, סתם את פיה, הוריד את מכנסיה, השכיב אותה על הקרקע ונשכב עליה.

בעקבות מעשיו אלה הואשם המשיב בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חטיפה לשם ביצוע עבירות מין - לפי סעיף 374א לחוק, לשם מטרה המנויה בסעיף 377א(א)(7) לחוק (שני מקרים); ומעשים מגונים - לפי סעיף 348(ב), בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק (שני מקרים).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס האישומים נגד המשיב, בין היתר, בהודאה חלקית שמסר, בטביעות אצבעותיו וידיו שתאמו לטביעות שנמצאו על אדני החלונות שנפרצו בבתיים מהם נחטפו הילדות, ובפרופיל ה-DNA שלו שנמצא זהה לפרופיל בכתם שנמצא על מכנסיה של הפעוטה מושא האישום הראשון. בנוסף, מצלמות הנמצאות בסמוך לבית המשפחה מושא האישום השני קלטו את המשיב הולך לכיוון הבית, ואז חוזר כשבידו התיק של אבי המשפחה.

בבקשה נטען עוד, כי קיים יסוד סביר לחשש שאם המשיב ישוחרר, הוא יסכן את שלום הציבור בכלל ואת שלומם של קטינים בפרט, נוכח נסיבות ביצוע העבירות והתעוזה הרבה שבחטיפת פעוטות מביתה באמצע הלילה. הודגש שישנה חשיבות גם למצבם הנפשי של הקורבנות, שעלול להחמיר כתוצאה משחרורו. לאור זאת נטען, כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה לחלופת מעצר.

4. הדיון הראשון במעצרו של המשיב נקבע ליום 23.7.2014. לאחר דיון קצר ביקש הסנגור לדחות את המשך הדיון כדי להספיק ללמוד את כל חומר הראיות. בית המשפט נענה לבקשה, ולצד זאת קבע כי קיימת תשתית ראייתית מספיקה לצורך מעצר ארעי של המשיב עד להחלטה אחרת. כן הורה בית המשפט על איסור פרסום שמות המתלוננות או כל פרט מזהה לגביהן, וכן את פרטיו של המשיב עד להחלטה בעניין מעצרו עד תום ההליכים.

לאחר דחייה נוספת התקיים הדיון ביום 13.8.2014. בית המשפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה המספיקות לשלב זה של ההליך, והמשך הדיון בבקשה נקבע ליום 2.9.2014, לבקשת הסנגור. הדיון נדחה ל-10.9.2014 בשל אילוצי יומן בית המשפט, ואז פעמיים נוספות לבקשת בא כוחו של המשיב.

הדיון הושלם לבסוף ביום 17.9.2014. בא כוחו של המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען לחולשה בראיות. בית המשפט (כבוד השופט י' ליפשיץ) קבע, כי בשל רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב אין מקום להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו והורה על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט הסיר את צו איסור הפרסום מעל פרטיו של המשיב והותיר את איסור הפרסום על פרטי המתלוננות.

ההליכים בתיק העיקרי

5. הקראת כתב האישום התבצעה ב-23.7.2014, וביום 6.8.2014 הודיע בא כוחו של המשיב כי אין בידיו לתת תשובה מפורטת לכתב האישום, כיוון שלא קיבל את כל חומר הראיות. ביום 11.9.2014 ביקש בא כוח המשיב דחייה נוספת לצורך הידברות, והדיון נדחה בהסכמה. בדיון מיום 5.10.2014 ביקשו הצדדים דחייה נוספת. הסנגור ביקש בהמשך עוד דחייה לצורך מיצוי המשא והמתן שהתקיים בין הצדדים, דחייה לצורך העברת חומרי חקירה מן המטה הארצי של המשטרה לידי ודחייה נוספת בהסכמת המבקשת.

6. בדיון שהתקיים לבסוף ביום 21.12.2014 מסר המשיב את תגובתו לכתב האישום וכן העלה טענה מקדמית. בית המשפט קבע 7 מועדים לשמיעת הראיות בתיק. בהמשך נדחתה הטענה המקדמית שהועלתה ושלב ההוכחות החל. בישיבת ההוכחות הראשונה מסרה המבקשת קלסר מוצגים, אשר ייתר העדת חלק מהעדים. עד כה נשמעה עדותם של שני עדי תביעה. עדה נוספת העידה בחקירה הראשית, והמשך עדותה נקבע לישיבה שביום 13.4.2015.

נימוקי הבקשה

7. המדינה טוענת בבקשתה, כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מן המעשים המיוחסים לו ומנסיבות ביצועם - חטיפת פעוטות מבתיאן באמצע הלילה לשם ביצוע עבירות מין ומעשים מגונים. נטען כי לא ניתן לאיין את המסוכנות בחלופת מעצר כלשהי.

אשר לקצב ניהול המשפט, נטען כי משפטו של המשיב התעכב בשל בקשות מטעם ההגנה לקבלת חומרי חקירה, ומתן שהות נוספת ללימודו, וכן למיצוי המשא-ומתן שהתקיים בין הצדדים. שש ישיבות ההוכחות הנוספות הקבועות הן כולן במהלך הארכת המעצר המבוקשת, ולכן צפוי המשפט להתקדם באופן משמעותי במהלך הארכת מעצר זו.

טיעוני הצדדים בדיון

8. בדיון בפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה. כן עדכנה, כי בינתיים אכן התקיים דיון הוכחות נוסף, שני מועדים בחודש מאי בוטלו, אך עדיין קבועים עוד שלושה מועדים של דיוני הוכחות.

9. מנגד טען בא כוח המשיב, כי להערכתו המשפט צפוי להתנהל עוד תקופה ממושכת והתמשכות ההליכים מצדיקה שחרור לחלופת מעצר. לדבריו, אמנם מדובר כעת רק בהארכה ראשונה אך אין טעם להמתין למה שברור שיקרה. ועל כן ביקש לשלוח את מרשו לאלתר לתסקיר מעצר.

כן קבל בא כוח המשיב על כך שהתביעה לא העבירה במועד את כל חומרי החקירה כנדרש, דבר שגרם לעיכובים הן בהליך הבקשה למעצר עד לתום ההליכים והן בניהול המשפט. לטענתו, מחדליה של התביעה בהעברת חומרי החקירה מצדיקים שחרור לחלופת מעצר.

בא כוח המשיב העלה גם טענות שונות נגד ראיות התביעה, שלדעתו אינן מבססות את אשמת מרשו.

10. באת כוח המדינה השיבה, כי התיק "עלה על המסלול" והוא צפוי להתקדם ללא עיכובים. לדבריה, לא מדובר בתיק גדול. יש בסך הכל 43 עדי תביעה, שחלק גדול מהם שוטרים. ובאשר לחומרי החקירה שלא נמסרו במועד, נטען שמדובר במעט חומר בשולי הדברים ולא נגרמו מכך עיכובים. עוד ציינה לענין זה, כי חלק מהדחיות היו ביוזמת הסנגוריה.

כן נטען, כי הליך בקשה להארכת מעצר אינו ההליך הנכון להעלות טענות נגד בית משפט קמא על שלא שלח את המשיב לתסקיר מעצר. המשיב נמנע מלערור על החלטת המעצר ואינו רשאי להעלות טענות אלה כעת.

אשר למסוכנות המשיב, נטען שמדובר במקרה מאוד חריג של שני מקרים של פריצה לבית והוצאת ילדים לשם ביצוע עבירות מין.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

12. ראוי להקדים ולהדגיש, כי במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 ל־א אין מקום להתייחס לטענות מטעם המשיב הנוגעות לעוצמת הראיות לכאורה. ככל שהמשיב סבור, כי חל כרסום בעוצמת הראיות ששימשו בסיס להחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים, או ככל שכרסום כזה יחול במהלך שמיעת ההוכחות בהמשך, פתוחה בפני המשיב הדרך להגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר.

13. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 ל־ עומדים קצב התקדמות ההליך וניהולו התקין והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור.

14. במקרה דנן היו עיכובים בניהול המשפט, בעטיים הגענו לתום תקופת 9 חודשי מעצר כאשר פרשת התביעה רק בתחילתה. אכן חלק מהעיכובים יש לזקוף לחובת התביעה, אך גם להגנה הייתה תרומה לעיכובים. מכל מקום, נראה ש"הרכבת עלתה על הפסים", ועדי התביעה כבר החלו להישמע, וקבועים עוד מספר מועדי דיון. אין מדובר בתיק גדול ומספר עדי התביעה הוא מוגבל, כאשר חלק ניכר מהם הם שוטרים שניתן לייתר את עדותם.

המדובר כאמור בהארכת מעצר ראשונה. יש לקוות כי תחזיתו הפסימית של המשיב לא תתגשם וכי כל הנוגעים בדבר יירתמו לכך. ככל שבכל זאת יתארך המשפט, ענין זה יבחן במסגרת הבקשה להארכת מעצר הבאה.

15. באשר למסוכנות המשיב. המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום הם חמורים ביותר וחריגים מאוד. המדובר - כמפורט בפסקה 2 לעיל - בשני מקרים של פריצה לבית מגורים בשעות הקטנות של הלילה וחטיפת קטינות פעוטות (בנות 4 ו- 5 שנים) לשם ביצוע עבירות מין. קשה להפריז בחומרת המעשים ובמסוכנות המשיב, עליה מצביעים מעשים אלה. למסוכנות זו אין גם "כתובת" מוגדרת, לגביה ניתן לבודד את המשיב.

לא ייפלא שבית משפט קמא לא ראה מקום לבקש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב בשל רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. אכן, מקום בו השתכנע בית המשפט כי חלופת מעצר לא תסכון, רשאי הוא לשלול חלופת מעצר גם מבלי להיזקק לתסקיר שירות המבחן (בש"פ 51/10 אקרמן נ' מדינת ישראל (13.1.2010)).

16. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 23.4.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 44226-07-14, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באייר התשע"ה (22.4.2015).

ש ו פ ט